

The background is a dark green, textured surface resembling pine needles. Four lit candles are scattered across the scene: one in the top left, one in the top right, one in the middle left, and one in the bottom right. Each candle is lit, with a bright yellow and orange flame. The candles are white with some melting at the top. The overall mood is warm and festive.

In de kribbe

25x inspiratie
voor advent

**MAX
LUCADO**

MAX LUCADO

In de kribbe

25x inspiratie
voor advent

KokBoekencentrum Uitgevers • Utrecht

Vertaling: Monica van Bezooijen
Ontwerp omslag: Goedblauw
Lay-out binnenwerk: Studio Mol

ISBN 978 90 435 4330 9
NUR 707
www.kokboekencentrum.nl

© 2025 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Oorspronkelijk verschenen onder de titel *In the Manger*.
Published by arrangement with Thomas Nelson, a division of
HarperCollins
Christian Publishing, Inc.

© 2012 Max Lucado

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan.

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Want voor God is niets onmogelijk.

LUCAS 1:37

Inhoud

Inleiding	9
1. De Schrijver van het verhaal	11
2. Waarom kwam Hij?	15
3. Noem Hem gewoon 'Jezus'	19
4. Momentje	23
5. Voor God is niets onmogelijk	27
6. Wie gelooft dat nou?	31
7. Christus in jou	35
8. Zwanger door de heilige Geest	41
9. Buiten de stal	45
10. Licht in de nacht	49
11. God in het gewone	53
12. Blijf bij de kribbe	57
13. Het gezicht van de Baby-God	61
14. Maria's gebed	65
15. Jozefs gebed	69
16. Te druk	73
17. Hoe groot is zijn liefde?	77
18. Jezus zien	81
19. Onbevattelijk	85

20. Wat liefde doet	89
21. In ons midden	93
22. Absurd of logisch	97
23. Heilige vreugde	103
24. Kom en aanbid Hem	107
25. Een glimp van zijn grootheid	111
Bronnen	117
Over de auteur	119

Inleiding

Op de plek buiten Betlehem waar Jezus geboren zou zijn, staat nu een kleine kerk. Achter het hoogaltaar van dit gebedshuis bevindt zich een grot, een kleine spelonk die verlicht wordt door zilveren lampen.

Je kunt de oude kerk binnengaan en het prachtige gebouw bewonderen. Je kunt ook afdalen naar de stille grot, waar een stermozaïek in de vloer verwijst naar de geboorte van de Koning. Er is echter één vereiste: je moet bukken. De deuropening is zo laag, dat je er niet rechtop door kunt.

Hetzelfde geldt voor Christus. Als je de wereld wilt zien, kun je overeind blijven. Wil je de Redder zien, dan moet je door de knieën.

Bij de geboorte van Jezus
slieden de theologen,
droomden de machthebbers,
snurkten de rijken,
maar de nederigen knielden.

Ze knielden voor Degene die alleen nederige mensen zullen zien. Ze knielden voor Jezus.

1

De Schrijver van het verhaal

* * *

God zei: 'Laat er licht zijn,' en er was licht.

GENESIS 1:3

Zittend aan zijn bureau opent de Schrijver het grote boek. Er staan geen woorden in, want die bestaan nog niet. Er bestaan nog geen woorden, omdat die niet nodig zijn. Er zijn nog geen oren die ze kunnen horen of ogen die ze kunnen lezen. De Schrijver is alleen.

Daarom pakt Hij zijn pen en begint te schrijven. Zoals een schilder zijn kleuren verzamelt en een houtbewerker zijn gereedschap kiest, zo zoekt de Schrijver naar woorden.

Het zijn er drie. Drie woorden. Vanuit deze drie zullen er miljoenen voortvloeien. Maar op deze drie woorden rust het hele verhaal.

Hij pakt zijn ganzenveer en spelt het eerste woord. *T-i-j-d*.

De tijd bestond nog niet tot Hij die beschreef. Zelf is Hij tijdloos, maar zijn verhaal hult zich in de tijd. Het verhaal kent een eerste zonsopgang, een eerste zandstorm. Een begin... en een einde. Een laatste hoofdstuk. Hij kent het al voor Hij het opschrijft.

Tijd. Een voetstap in het zand van de eeuwigheid.

Langzaam, zorgvuldig, schrijft Hij het tweede woord op.

Een naam. *A-d-a-m*.

Terwijl Hij schrijft, ziet Hij hem voor zich, de eerste Adam. En dan ziet hij alle anderen. In duizenden eeuwen

en duizenden landen. Elke Adam. Elk kind. Geliefd vanaf het begin. Geliefd voor altijd. Aan ieder van hen wijst Hij een tijd en een plaats toe. Geen toevalligheden. Alles is gepland.

De Schrijver doet deze ongeborenen een belofte: *Ik zal jullie scheppen naar mijn beeld. Jullie zullen zijn zoals Ik. Jullie zullen lachen. Jullie zullen scheppen. Jullie zullen nooit sterven. En jullie zullen schrijven.*

Dat moet wel. Want elk leven is een boek, niet om te lezen, maar veeleer een verhaal om te schrijven. De Schrijver staat aan het begin van ieder levensverhaal, maar elk verhaal zal zijn of haar eigen slot schrijven.

Een gevaarlijke onderneming, deze vrije keuze. Het was veel veiliger geweest als Hij het verhaal voor iedere Adam voltooid had. Als Hij alle opties al had vastgelegd. Dat zou veel eenvoudiger en veiliger geweest zijn, maar niet liefdevol. Liefde is alleen liefde als je ervoor kiest.

En dus besluit de Schrijver om elk kind een pen te geven. ‘Schrijf voorzichtig,’ zegt Hij.

Liefdevol, vastberaden, schrijft Hij een derde woord, en Hij voelt de pijn al: *I-m-m-a-n-u-ë-l*.

De grootste denker van het heelal bedacht de tijd. De grootste rechter gaf Adam een keuze. Maar liefde gaf Immanuël, *God met ons*.

De Schrijver ging zijn eigen verhaal binnen. Het Woord zou mens worden. Ook Hij zou geboren worden. Ook Hij zou handen en voeten hebben, tranen en huid.

En wat het allerbelangrijkste was: ook Hij had een keuze.

Immanuël zou op het kruispunt van leven en dood staan en een keuze maken.

De Schrijver kent het gewicht van dat besluit. Even aarzelt Hij, schrijvend aan de bladzijde van zijn eigen pijn. Hij zou kunnen stoppen. Zelfs Hij heeft een keuze. Maar wat kan Liefde anders dan liefhebben? Daarom kiest Hij voor het leven, ook al betekent dat de dood, in de hoop dat zijn kinderen hetzelfde zullen doen.

Zo voltooit de Schrijver het verhaal. Hij hamert de spijkers in het vlees en rolt de steen voor het graf. Zich bewust van de keuze die Hij zal maken, en zich bewust van de keuze die alle Adams zullen maken, schrijft Hij: 'Einde', sluit het boek en kondigt het begin aan. 'Laat er licht zijn!'

* * *

Heer, Schrijver van mijn leven, mijn verhaal, dank U dat U mij schiep naar uw beeld. Help me om mijn verhaal zorgvuldig te schrijven en te worden zoals U. Kom, o kom, Immanuël, en help mij mijn verhaal goed te voltooien. In Jezus' naam, amen.

2

Waarom kwam Hij?

* * *

Hij, die de gestalte van God had, maakte er geen aanspraak op aan God gelijk te zijn, maar deed afstand van zijn positie en nam de gestalte aan van een dienaar. Hij werd gelijk aan de mensen, en als mens verschenen heeft Hij zich vernederd en werd gehoorzaam tot in de dood - de dood aan het kruis.

FILIPPENZEN 2:6-8

Waarom maakte Jezus die lange reis?

Dat vroeg ik mezelf af toen ik naar de eekhoorns keek in mijn tuin. Een familie eekhoorns met zwarte staarten had een nest gemaakt tussen de wortels van de boom naast mijn kantoor. Ze zagen hoe ik zat te typen. Ik zag hoe zij nootjes verzamelden en de boom in klommen. We genoten allebei van het uitzicht.

Maar ik heb nooit overwogen om me bij hen aan te sluiten. De eekhoornwereld trekt me niet. De bergen in trekken, gaan vissen, naar feestjes gaan en plezier maken, zou ik dat alles opgeven om in een gat in de grond te gaan wonen en vieze noten te eten? Mij niet gezien.

Jezus dacht daar anders over. Wat een wereld verliet Hij! Ons meest luxueuze paleis is voor Hem niet veel meer dan een boomstam. De meest verfijnde gerechten zijn walnoten vergeleken bij wat Hij in de hemel kreeg voorgezet. En dan het idee dat je een eekhoorn wordt met klauwen en een harige staart? Dat is niets vergeleken bij God die een embryo werd van één cel groot en de baarmoeder van Maria binnenging.

Toch deed Hij het. De God van het heelal werd geboren in een armoedige stal. Hij bracht zijn eerste nacht door in

de voederbak van koeien. De God van het heelal verliet de heerlijkheid van de hemel en kwam dicht bij ons wonen. Wie had dat kunnen denken!

Waarom? Omdat Hij graag bij de mensen is van wie Hij houdt.

Dokter Maxwell Maltz vertelt een bijzonder verhaal over zo'n liefde. Een man was verbrand en misvormd doordat hij zijn ouders uit een brandend huis had proberen te redden. Hij kon hen niet bereiken en ze kwamen om. Hij zag zijn eigen pijn ten onrechte als Gods straf. De man liet zich aan niemand anders zien - zelfs niet aan zijn vrouw.

Zij ging naar dokter Maltz, een plastisch chirurg, en vroeg hem om hulp. Hij zei haar dat ze zich geen zorgen hoefde te maken. 'Ik kan zijn gezicht herstellen.'

De vrouw was pessimistisch. Haar man had herhaaldelijk iedere hulp geweigerd. Ze wist dat hij dat nu weer zou doen.

Waarom ging ze dan naar de dokter? 'Ik wil dat u mijn gezicht misvormt, zodat ik net als hem ben! Als ik in zijn pijn kan delen, krijg ik misschien weer toegang tot zijn leven.'

Dokter Maltz was geschokt. Hij hielp haar niet, maar was zo geraakt door haar liefde dat hij met haar man ging spreken. Hij klopte op de slaapkamerdeur van de man en riep luid: 'Ik ben een plastisch chirurg en ik kan uw gezicht herstellen.' Geen reactie. 'Kom alstublieft naar buiten.' Opnieuw geen antwoord.

Door de deur heen vertelde dokter Maltz de man wat

zijn vrouw had voorgesteld. ‘Ze wil dat ik haar gezicht misvorm, zodat haar gezicht lijkt op het uwe, in de hoop dat u haar weer binnenlaat in uw leven. Zo veel houdt ze van u.’

Even was het stil en toen draaide de deurknop langzaam om.

Wat de vrouw voelde voor haar man, is wat God voelt voor ons. Maar Hij deed niet alleen een aanbod. Hij nam ons eigen gezicht aan, onze misvorming. Hij werd zoals wij. Kijk maar naar welke plekken Hij allemaal vrijwillig ging: een voederbak, timmermanswerkplaats, woestijn, begraafplaats. Als we zien waar Hij heen ging om ons te bereiken, beseffen we hoever Hij wilde gaan om ons aan te raken.

Hij is graag bij de mensen van wie Hij houdt.

* * *

Grote God van het heelal, ik ben verbaasd dat U de heerlijkheid van de hemel verliet om te worden zoals ik. Ik kom tot U met mijn misvorming. Raak mij aan met uw liefde! Ik wil bij U zijn. In Jezus' naam, amen.

Advent is een tijd van verwachting, het vieren van het moment dat God dichtbij kwam. Max Lucado nodigt je uit stil te staan bij de geboorte van Christus zoals je dat nog nooit eerder hebt gedaan.

In de Kribbe leidt je door de adventperiode met vijftentwintig korte, sprekende mediaties. Iedere keer een bijbelvers om over na te denken, een inspirerende overdenking en een gebed om je te helpen de boodschap van de dag toe te passen. Sluit je aan bij Jozef en Maria in de stal, kniel met de herders naast de Koning in de kribbe en vier zo het grootste geschenk dat de wereld ooit gekregen heeft.

De meditaties in dit boek zijn ook uitstekend geschikt om voor te lezen in groepen of bijeenkomsten.

Max Lucado is voorganger van de Oak Hills Church in San Antonio, Texas, en een van de meest gelezen christelijke auteurs van de wereld. Hij schreef tientallen boeken die in veel talen vertaald zijn.

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

ISBN 9789043543309 NUR 707

9 789043 543309 >